

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1862-06-15)

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1862-06-15)", i *Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)*, Gyldendalske Boghandel Nordisk Forlag, s. 113. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990098-001-shoot-L0019900980010116.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

d. 15. Juni 1862.

... De skal altsaa til Lystighed i Tivoli? Hvorfor vil De først komme ved Caffen? hvorfor ikke ved Suppen, og skulde denne maaskee udeblive, da er De jo vant til at tage tiltakke ved mit tarvelige Bord; at mine tre Graaespurve og jeg seer Dem med Glæde, veed De.

s. 114 Senere paa Aftenen.

Kl. gaaer til 12, nu staaer Maanen op, og nu vil jeg gaae hen at lægge mig. Jeg kommer lige op af Haven, hvor jeg har vandret i den eensformige Kreds, medens mine Tanker ogsaa i Eensformighed have vandret i Kredse og have gjort mangt et Spørgsmaal, som er og bliver ubesvaret. Jeg studsede ved pludselig at see Lys i Heibergs Værelse paa anden Sal; det er jo ganske naturligt, eftersom min Brodersøn¹ nu beboer dette Værelse, men det er dog første Gang, at jeg efter Heibergs Død har seet disse Vinduer oplyste fra Haven. Hvor ofte har jeg saa-ledes som i Aften vandret eensomt i Haven og holdt Øie med, om Lyset sluktes, et Tegn paa, at Heiberg da kom ned til Theebordet eller for at begive sig til Ro, hvor utaalmodig var jeg ofte, fordi han opsatte det saa længe, hvor ofte var jeg vred paa Stjernerne, fordi de unddrog mig hans Selskab; i Aften var jeg ikke utaalmodig, men veemodig! Det er en bitter Tanke, at de Afdøde ikke er os nær i saadanne Øieblikke, ikke føler eller veed vor Stemning, dog hvem veed? ...